

V deset poledne jsme si dojeli s účastníky zájezdu pro sud piva 12°Poutník, naložili ho a pokračovali na Slatiňany, kde jsme si dali oběd v motorestu [Bonet](#). Cestou jsme chtěli koupit ještě jeden sud piva v Náchodě, ale měli zavřeno. Už jsme nestihali, protože pod naši chatou se mělo zasněžovat a obsluha čekala, až si do ní vyneseme věci. Nezdržovali jsme a v trochu blátivém terénu jsme z aut přemístily věci do chaty [Babeta](#) v Teplicích nad Metují.

Zařízení dost spartánské, ale nakonec se nás 13 nějak pomístilo. Včetně našeho maltézáčka. Večer jsme narazili sud Radegasta, který nám zajistil správce chaty. U Tondy, resp. u Vietnamce, který zde vedl v Kamenci kráček, jsem koupil nějaké jídlo, protože všichni byli napakovaní jídlem a my jsme se ženou vzali skoro jen petku vody. Netušili jsme, že všichni jedou v jídle sólo. Domluva byla o společné stravě. Proto byl šrumec v malé kuchyňce. Raději jsem jídlo snědl někdy studené. Večer pustili zasněžování, ani nebyl ze sněžných děl rachot, dalo se spát. Sud jsme skoro dopili první večer. Sobotní ráno přineslo trochu sněhu a zimu.

Myslel jsem, že si půjčím auto a dojedu pro proviant, ale na ledovce se mi nechtělo riskovat škarpu. Takže jsem vzal zavděk Tondou. Krám byl před Silvestrem, docela vybrán. Většina party šla do Adršpachu, ale bylo dost kluzko, takže jsem vegetil na základně. V neděli jsme se šli podívat do města. Všude pusto, prázdko, žádní lidé. Večer jsme narazili sud Poutníka a věnovali se kartám a Človeče nezlob se. Jak jsme byli pohromadě, začala se mezi námi šířit chřipka. V pondělí 30.12 byl výlet do Broumova. Nechali jsme auta na náměstí, kde se platilo za parking. Parkovací automat - věda.

Nejdříve jsme šli ke klášteru. Prohlídku, z které byli všichni nadšeni, jsem vynechal a prošel jsem se se psem po okolí. Došel jsem až ke dřevěnému kostelu, u kterých jsem využil docela slušné a čisté záchody.

Bloumal jsem po městě, většina obchodů měla zavřeno, kromě Penáče. Ještě zastavárna měla otevřeno. Za výlohou cedule "Dnes akcijá, Playstation 3 i s hrami za 2000,-" a uvnitř plno snědých spoluobčanů. Včetně toho, kterého jsem potkal a mě zaujal tím, že nesl velké klávesy na hlavě. Nicméně telefon zvoní, je čas se vrátit k autu a dojet do Penáče na nákup. Market plný, boj o život, ale docela to odsejpalo. Před pátou už jsme byli na základně. Večer karty a společenské hry. Ve středu na Silvestra jsem se v jednu hodinu sebral, že se půjdu kousek projít do Teplického bludiště. Byla obleva, takže jsem čekal, že to nebude tak klouzat. Vzal jsem psa a vyrazil po zelené značce. Ve skalách už to bylo náročné. V jedné ruce psa, v druhé foťák a klouzačka pod nohama. Doufal jsem, že cesta bude lepší, šel jsem pořád dál a dál, ona lepší nebyla. Sice jsem těch 6 km prošel celé, protože se mi nechtělo vracet, ale bylo to o držku. Na zamrzlých skalách jsem se chytal všeho čeho se dalo držet. Moc lidí tu nechodilo.

Na konci skal nějaká partička postarších lidí měla rozdělaný oheň na němž si pekla buřty. V Národní rezervaci. Zpáteční cesta už byla pohodová, sice taky namrzlá, ale nemusel jsem ji absolvovat po prdeli. Bez zlomenin jsem mohl slavit příchod Nového roku.

Konec roku jsme oslavili v pohodě. Jak byl skoro každý nachcípáný nebyla nálada na bujaří. Ráno 1.1. jsme zabalili, kluci nacouvali až k chatě, nemuseli jsme se s věcmi tahnout kolem sjezdovky dolů. Ta byla sice zasněžená, ale na lyže to nebylo. Holt měla naše mládež s lyžováním smůlu. S krátkou zastávkou na pumpě v Chrudimi jsme odpoledne v pořádku dorazili domů.